

SEJM

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IV kadencja

Prezes Rady Ministrów

RM 10-237-02

Druk nr 1532

Warszawa, 26 lutego 2003 r.

Pan

Marek Borowski

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**-o zmianie ustawy o specjalnych strefach
ekonomicznych i niektórych ustaw wraz
z projektem podstawowego aktu wykonawczego,**

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu
dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia.....

o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 117, poz. 1228 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 240, poz. 2055) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 4 dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) koszty inwestycji uwzględniane przy obliczaniu wielkości pomocy publicznej dla przedsiębiorców, którzy uzyskali zezwolenie po dniu 31 grudnia 2000 r., oraz dla przedsiębiorców, o których mowa w art. 19a ust. 3,

8) sposób dyskontowania kosztów inwestycji i wielkości pomocy publicznej na dzień uzyskania zezwolenia.”;

2) w art. 12 drugie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Wielkość zwolnień podatkowych określają rozporządzenia Rady Ministrów ustanawiające strefy z zachowaniem zasad określonych w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177), zwanej dalej „ustawą o pomocy publicznej.”;

3) uchyla się art. 13;

4) w art. 19 :

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie wygasa z upływem okresu, na jaki została ustanowiona strefa.”,

b) uchyla się ust. 2;

5) po art. 19 dodaje się art. 19a - 19h w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Z zastrzeżeniem ust. 7 przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie przed dniem 1 stycznia 2001 r. zachowuje, pod warunkiem posiadania zezwolenia, prawo do zwolnień i preferencji podatkowych określonych w art. 12 w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2000 r.:

- 1) w okresie do dnia 31 grudnia 2011 r.- jeżeli był on w dniu 1 stycznia 2002 r. małym przedsiębiorcą w rozumieniu ust. 6,
 - 2) w okresie do dnia 31 grudnia 2010 r.- jeżeli był on w dniu 1 stycznia 2002 r. średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ust. 6.
2. W zakresie zwolnień i preferencji podatkowych przysługujących przedsiębiorcom, o których mowa w ust. 1, w okresach, o których mowa w ust. 1, stosuje się art. 14 w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2000 r.
3. Dochody uzyskane przez przedsiębiorcę, innego niż przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy na podstawie zezwolenia wydanego przed dniem 1 stycznia 2001 r., są zwolnione z podatku dochodowego w zakresie ustalonym w art. 12, z tym że:
- 1) maksymalna dopuszczalna wielkość pomocy publicznej dla przedsiębiorcy wynosi:
 - a) 30% kosztów inwestycji poniesionych do dnia 31 grudnia 2006 r. - dla przedsiębiorców prowadzących działalność w sektorze motoryzacyjnym w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy o pomocy publicznej,
 - b) 75% kosztów inwestycji poniesionych do dnia 31 grudnia 2006 r. - dla przedsiębiorców prowadzących

działalność inną niż określona w lit. a) na podstawie zezwolenia wydanego przed dniem 1 stycznia 2000 r.,

c) 50% kosztów inwestycji poniesionych do dnia 31 grudnia 2006 r. - dla przedsiębiorców prowadzących działalność inną niż określona w lit. a) na podstawie zezwolenia wydanego po dniu 31 grudnia 1999 r.,

- 2) przy ustaleniu dopuszczalnej wielkości pomocy publicznej, o której mowa w pkt 1, uwzględnia się koszty inwestycji poniesione przez przedsiębiorcę od dnia uzyskania zezwolenia,
 - 3) przy ustaleniu dopuszczalnej wielkości pomocy publicznej uwzględnia się całkowitą wielkość pomocy publicznej, jaką uzyskał przedsiębiorca od dnia 1 stycznia 2001 r.
4. W przypadku cofnięcia zezwolenia wydanego przed dniem 1 stycznia 2001 r. stosuje się art. 19 ust. 3 w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2000 r.
 5. Przepisów wydanych na podstawie art. 13 i art. 22 ust. 2 ustawy o pomocy publicznej, w części dotyczącej wielkości dopuszczalnej pomocy publicznej, nie stosuje się w zakresie uregulowanym w ust. 1 i 3 oraz art. 19g i 19h.
 6. Małym lub średnim przedsiębiorcą, o którym mowa w ust. 1, jest, odpowiednio, mały lub średni przedsiębiorca w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 16 ust. 6, z tym że:
 - 1) w celu ustalenia spełnienia warunków, o których mowa w art. 54 ust. 1 i art. 55 ust. 1 powołanej ustawy, uwzględnia się liczbę zatrudnionych pracowników (w przeliczeniu na pełne etaty), przychód netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych i sumę aktywów bilansu sporządzonego na koniec poprzedniego roku obrotowego każdej ze spółek,

w której przedsiębiorca posiada prawo do co najmniej 25% udziału w zysku lub co najmniej 25% ogólnej liczby wkładów, udziałów lub akcji lub taką ich ilość, która uprawnia do co najmniej 25% głosów w zgromadzeniu wspólników (akcjonariuszy),

2) progów, o których mowa w art. 54 ust. 2 i art. 55 ust. 2 powołanej ustawy nie uważa się za przekroczone jeżeli:

a) wspólnikami (akcjonariuszami) spółki są spółki inwestujące środki publiczne, spółki dokonujące inwestycji kapitałowych o charakterze czasowym lub inwestorzy kwalifikowani w rozumieniu art. 4 pkt 21 lit. a)–e) ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2002 r. Nr 49, poz. 447 i Nr 240, poz. 2055) i żaden podmiot nie jest podmiotem dominującym w tej spółce w rozumieniu tej ustawy albo

b) kapitał zakładowy spółki jest rozproszony w taki sposób, że nie jest możliwe określenie do kogo należą udziały (akcje), a spółka ta złoży oświadczenie, że może zasadnie przypuszczać, że jej udziały (akcje) nie należą w co najmniej 25% lub więcej do jednego podmiotu, lub łącznie do kilku podmiotów, które nie są małymi lub średnimi przedsiębiorcami w rozumieniu niniejszego ustępu,

3) za małego lub średniego przedsiębiorcę uznaje się także spółkę cywilną, która spełnia warunki określone w pkt 1 i 2.

7. Poczawszy od roku obrotowego następującego po roku, w którym przedsiębiorca przestał spełniać warunki do uznania go za małego lub średniego przedsiębiorcę w rozumieniu ust. 6, z wyjątkiem przypadku gdy przedsiębiorca przestał

spełniać warunki do uznania go za małego przedsiębiorcę, lecz spełnia warunki do uznania go za średniego przedsiębiorcę, wskutek:

- 1) zaistnienia okoliczności określonych odpowiednio w art. 54 ust. 2 lub art. 55 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 16 ust. 6, z uwzględnieniem ust. 6 pkt 2 lub
 - 2) połączenia spółek lub nabycia przedsiębiorstwa
 - do przedsiębiorcy takiego stosuje się ust. 3.
8. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1 albo 3, jest spółką osobową prawa handlowego lub spółką cywilną, uprawnienia, o których mowa w ust. 1 i 3, przysługują w okresie ważności zezwolenia wspólnikom tej spółki.
9. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 3, jest spółką osobową prawa handlowego lub spółką cywilną, maksymalną dopuszczalną wielkość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 3, ustala się:
- 1) odrębnie w odniesieniu do każdego wspólnika tej spółki proporcjonalnie do wielkości jego udziału w zyskach spółki,
 - 2) z uwzględnieniem wielkości pomocy publicznej otrzymanej przez tę spółkę.

- Art. 19b. 1. Przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie przed dniem 1 stycznia 2001 r., może wystąpić z wnioskiem do ministra właściwego do spraw gospodarki o jego zmianę. Zmiana zezwolenia oznacza zgodę na warunki określone w art. 19a.
2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca może wnosić także o zmianę warunków zezwolenia, a w szczególności poziomu zatrudnienia i wielkości nakładów inwestycyjnych.
 3. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i

Konsumentów, może odmówić zmiany zezwolenia, o której mowa w ust. 1, jeżeli przedsiębiorca wnosi o zmianę przedmiotu działalności gospodarczej, która w istotny sposób narusza lub grozi naruszeniem konkurencji przez uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorców lub produkcji niektórych towarów.

4. Na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w sprawie, o której mowa w ust. 3, przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.
5. Do zmiany zezwolenia, o której mowa w ust. 1-3, nie stosuje się art. 19 ust. 4.
6. Termin złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, upływa z dniem 31 grudnia 2003 r.

- Art. 19c. 1. Wpływy z podatku dochodowego od osób prawnych lub z podatku dochodowego od osób fizycznych, w części określonej w ust. 2, od podatnika będącego przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 19a ust. 1 albo 3, działającego na podstawie zezwolenia wydanego przed dniem 1 stycznia 2001 r. i zmienionego stosownie do art. 19b, są gromadzone na rachunku środków specjalnych, którego dysponentem jest właściwy dla danego podatnika urząd skarbowy. Jeżeli podatnik ten jest współnikiem spółki osobowej prawa handlowego lub spółki cywilnej, na rachunku środków specjalnych są gromadzone wpływy z podatku dochodowego podatnika z tytułu pozostawania współnikiem tej spółki.
2. Wpływy z podatku dochodowego od dochodów osiągniętych z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy na podstawie zezwolenia, podlegające przekazaniu na rachunek środków specjalnych, stanowią różnicę między kwotą podatku należnego i zapłaconego przez podatnika w

terminie złożenia deklaracji o wysokości osiągniętego dochodu a kwotą podatku, która podlegałaby zapłacie przy uwzględnieniu zwolnień i preferencji podatkowych wynikających z art. 12 w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2000 r. W razie określenia przez organ podatkowy wyższej od zadeklarowanej przez podatnika różnicy, ta część podatku nie podlega przekazaniu na rachunek środków specjalnych.

3. Ze środków specjalnych, o których mowa w ust. 1, są dokonywane wpłaty do budżetu państwa w wysokości odpowiadającej kwotom udzielonych dotacji do nowych inwestycji, o których mowa w art. 19d.
4. Środki specjalne, o których mowa w ust. 1, są:
 - 1) tworzone w okresie, na jaki zostały ustanowione poszczególne strefy,
 - 2) gromadzone przez urzędy skarbowe na wydzielonym w tym celu oprocentowanym rachunku bankowym w Banku Gospodarstwa Krajowego.
5. Wpłaty każdego podatnika, stanowiące środki specjalne, są gromadzone na oddzielnym subkoncie środków specjalnych.
6. Środki pieniężne zgromadzone na subkontach środków specjalnych nie wykorzystane w okresie nie dłuższym niż 3 lata od upływu okresu, na jaki została ustanowiona strefa, zostaną przekazane na rachunek budżetu państwa.
7. Kwoty uzyskane z tytułu oprocentowania środków specjalnych są przekazywane na pokrycie prowizji z tytułu prowadzenia rachunków środków specjalnych przez Bank Gospodarstwa Krajowego oraz kosztów ponoszonych przez urzędy skarbowe. Kwota prowizji Banku Gospodarstwa Krajowego nie może stanowić więcej niż 20% wysokości oprocentowania środków specjalnych.

8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) sposób, tryb i terminy przekazywania i rozliczania wpływów z podatku dochodowego na środki specjalne, z uwzględnieniem terminów dokonywania wpłat podatku dochodowego i terminów ostatecznych rozliczeń,
 - 2) sposób dysponowania środkami specjalnymi, z uwzględnieniem efektywności wykorzystania środków specjalnych.

- Art. 19d. 1. W okresie od 2006 r. do 2020 r. jest tworzona w ustawie budżetowej rezerwa celowa w kwocie określonej przez ministra właściwego do spraw gospodarki, lecz nie większej niż suma środków specjalnych, o których mowa w art. 19c, wykazanych przez urzędy skarbowe na dzień 30 czerwca poprzedniego roku, z wyłączeniem wpłaconych zaliczek na podatek dochodowy.
2. Rezerwa celowa, o której mowa w ust. 1, jest przeznaczona na dotacje do nowych inwestycji, w wysokości nie przekraczającej maksymalnej wielkości pomocy publicznej przewidzianej dla obszarów określonych na podstawie art. 13 ustawy o pomocy publicznej.
 3. Dotacja do nowej inwestycji w rozumieniu art. 7 pkt 11 ustawy o pomocy publicznej może być udzielona:
 - 1) podatnikowi, o którym mowa w art. 19c ust. 1, albo przedsiębiorcy, który na podstawie art. 93 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 z późn. zm.²⁾) wstąpił we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki przekształconego podmiotu – w razie

przekształcenia podatnika wymienionego w art. 19c ust. 1,

- 2) przedsiębiorcy, w którego kapitale zakładowym podatek lub przedsiębiorca, o których mowa w pkt 1, posiada udział wynoszący co najmniej 25 %.
4. Dotacja do nowej inwestycji, o której mowa w ust. 2, nie może przekraczać kwoty środków specjalnych, o których mowa w art. 19c, zgromadzonych na subkoncie urzędu skarbowego, dotyczącego danego podatnika, według stanu na dzień 30 czerwca roku poprzedzającego rok, w którym został złożony wniosek o dotację, z wyłączeniem wpłaconych do tego dnia zaliczek na podatek dochodowy, i jest udzielana w okresie nie dłuższym niż okres, o którym mowa w art. 19c ust 6.
5. Otrzymana dotacja do nowej inwestycji nie stanowi przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym.
6. Organem udzielającym dotacji do nowej inwestycji jest minister właściwy do spraw gospodarki.
7. Dotacja do nowej inwestycji jest udzielana na wniosek podatnika albo przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 3, z tym że w przypadku wniosku składanego przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, jest konieczne wyrażenie zgody przez podatnika albo przedsiębiorcę, o których mowa w ust. 3 pkt 1.
8. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wzór wniosku, o którym mowa w ust. 5, oraz wymagane dokumenty,
 - 2) szczegółowy tryb i termin składania i rozpatrywania wniosków o udzielenie dotacji do nowej inwestycji

– mając na względzie zapewnienie sprawnego udzielania dotacji.

9. Podstawą udzielenia dotacji jest umowa zawarta przez ministra właściwego do spraw gospodarki z otrzymującym dotację.
10. Umowa, o której mowa w ust. 9, określa wartość i harmonogram inwestycji oraz liczbę zatrudnionych pracowników. Umowa określa także wielkość i przeznaczenie oraz zasady rozliczania dotacji i przyczyny zwrotu udzielonej dotacji.
11. Minister właściwy do spraw gospodarki może odmówić, w drodze decyzji, udzielenia dotacji, o której mowa w ust. 2, jeżeli jej udzielenie w istotny sposób mogłoby naruszyć lub grozić naruszeniem konkurencji przez uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorców lub produkcji niektórych towarów.

Art. 19e. 1. Zwrot nadpłaty podatku dochodowego podatnikowi, o którym mowa w art. 19c ust. 1, w części tego podatku przekazanej na rachunek środków specjalnych, następuje ze środków zgromadzonych na subkoncie środków specjalnych wyodrębnionym dla danego podatnika - do wysokości zgromadzonych środków.

2. Do zwrotu nadpłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. -

Ordynacja podatkowa.

Art. 19f. Podatnik, o którym mowa w art. 19c ust. 1, który przekroczył dopuszczalną intensywność pomocy publicznej i dokonał wpłaty podatku dochodowego, w sytuacji gdy dokonał nowych inwestycji w rozumieniu ustawy o pomocy publicznej, może ubiegać się o dotacje w trybie i na zasadach określonych w art. 19d, w wysokości nie przekraczającej maksymalnej wielkości

pomocy publicznej przewidzianej dla obszarów, o których mowa w art. 13 ustawy o pomocy publicznej.

- Art. 19g. 1. Zwalnia się z podatku od nieruchomości grunty, budowle i budynki, które są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy na podstawie zezwolenia, zmienionego stosownie do przepisów art. 19b, przez przedsiębiorcę, do którego stosuje się art. 19a ust. 3, w okresie ważności tego zezwolenia.
2. Wysokość zwolnienia określa się według stanu gruntów, budowli i budynków będących podstawą obliczenia podatku za rok 2000 i według stawek podatku obowiązujących w roku 2000 w danej gminie.
 3. Gmina, która w danym roku podatkowym nie uzyskała dochodów na skutek zwolnienia przedsiębiorców, o których mowa w ust. 1, z podatku od nieruchomości otrzymuje w następnym roku z budżetu państwa część rekompensującą subwencji ogólnej na wyrównanie ubytku dochodów wynikającego ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, w wysokości tego zwolnienia.
 4. Kwotę przeznaczoną na część rekompensującą subwencji, o której mowa w ust. 3, określa dla każdego roku budżetowego ustawa budżetowa.
 5. Minister właściwy do spraw gospodarki określa corocznie, w drodze rozporządzenia, wykaz gmin, o których mowa w ust. 3, którym przysługuje część rekompensująca subwencji ogólnej w roku poprzedzającym rok, na który przyznana jest ta subwencja, mając na uwadze sprawne przekazanie subwencji.
 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób ustalania i tryb przekazywania części rekompensującej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 3,
 - 2) szczegółowe dane niezbędne do ustalenia wysokości utraconych dochodów gmin z tytułu zwolnienia z podatku od nieruchomości,
 - 3) wzór wniosku o przyznanie części rekompensującej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 3, oraz termin jego składania
- mając na uwadze sprawne przekazywanie subwencji.
7. Kwoty części rekompensującej subwencji ogólnej minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje gminom w terminie do dnia 25 listopada roku, w którym gmina złożyła wniosek, za rok poprzedni.
 8. Do części rekompensującej subwencji ogólnej dla gmin, o której mowa w ust. 3, w zakresie prawidłowości sporządzania wniosku oraz zwrotu nienależnie otrzymanych kwot, stosuje się przepisy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 19h. Umorzenie przez organ gminy zaległości z tytułu podatku od nieruchomości należnego za okres od 1 stycznia 2001 r. do 31 grudnia 2003 r. od gruntów, budowli i budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy na podstawie zezwolenia dokonane po dniu, w którym nastąpiło poniesienie kosztów inwestycyjnych kwalifikujących się do objęcia pomocą publiczną w rozumieniu ustawy o pomocy publicznej, stanowi regionalną pomoc publiczną na wspieranie nowych inwestycji w rozumieniu powołanej ustawy.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 i Nr 200, poz. 1683) art. 1b otrzymuje brzmienie:

- „Art. 1b. 1. Ulgi i zwolnienia podatkowe w zakresie podatków i opłat lokalnych przyznane kościołom i związkom wyznaniowym regulują odrębne ustawy.
2. Zwolnienia z podatku od nieruchomości przyznane z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej na terenie specjalnych stref ekonomicznych regulują przepisy ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 117, poz. 1228, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 240, poz. 2055 oraz z 2003 r. Nr.....poz.....)”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 1228) uchyla się art. 5.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Wartość pomocy regionalnej udzielonej spółce osobowej prawa handlowego z tytułu inwestycji prowadzonej w specjalnej strefie ekonomicznej oblicza się z uwzględnieniem wartości pomocy publicznej otrzymanej przez każdego ze wspólników tej spółki w zakresie podatku dochodowego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 117, poz. 1228, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 240, poz. 2055 oraz z 2003 r. Nr..... poz.)”;

- 2) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. Wspólnicy spółek osobowych prawa handlowego prowadzących działalność gospodarczą w specjalnych strefach ekonomicznych

na podstawie zezwolenia są zobowiązani do przedstawiania informacji niezbędnych do realizacji przez tę spółkę obowiązków wynikających z art. 39 ust. 2 i art. 44 ust. 1-3.”.

Art. 5. Rada Ministrów dostosuje przepisy rozporządzeń wydanych na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, do zmian wynikających z przepisów niniejszej ustawy.

Art. 6. Przepisy ustawy stosuje się z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem art. 1 pkt 5:

- 1) w zakresie dotyczącym art. 19b i 19h oraz art. 4, które stosuje od dnia wejścia w życie ustawy,
- 2) w zakresie art.19g, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy:

- z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 i Nr 200, poz. 1683),
- z dnia 16 listopada 2000 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 17, poz. 1228),
- z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177).

2) Zmiany ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062 z 2000 r. Nr 94, poz.1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368, Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804 , Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387.

UZASADNIENIE

Głównym celem nowelizacji ustawy jest wprowadzenie dla wszystkich przedsiębiorców posiadających zezwolenia wydane przed dniem 1 stycznia 2001 r. nowych zasad korzystania ze zwolnień z podatku dochodowego od dochodu uzyskanego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu, zgodnych z warunkami wynegocjowanymi z UE.

Wprowadzenie pakietu rozwiązań, które, zgodnie z obowiązującym prawem w zakresie udzielania pomocy publicznej, rekompensują w pewnym stopniu utracone korzyści. Pakiet jest skierowany do przedsiębiorców, którzy do końca 2003 r. zaakceptują nowe warunki korzystania ze zwolnień podatkowych, a więc w przyszłości nie będą dochodzić roszczeń na drodze sądowej.

Uzasadnienie przepisów w poszczególnych punktach

I. Art. 1

1. Proces inwestycyjny oraz korzystanie z pomocy publicznej w strefach jest rozłożone na wiele lat, istnieje zatem konieczność określenia (dyskontowania), w drodze rozporządzenia, sposobu przeliczania tych wartości na określony dzień. W projekcie zaproponowano dzień uzyskania zezwolenia.
2. Zmiana jest wprowadzana w związku z art. 55 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177) i jest zmianą porządkującą system.
3. Uchylenie art. 13 ustawy gwarantującego przedsiębiorcom niepogarszanie warunków korzystania ze zwolnień podatkowych jest konsekwencją wprowadzanych tym projektem zmian ograniczających prawa przedsiębiorców do zwolnień podatkowych.
4. Przepis ust. 2 jest martwy, ponieważ przedsiębiorca może korzystać z pomocy publicznej określonej w odniesieniu do faktycznie poniesionych nakładów inwestycyjnych lub faktycznie zatrudnionych osób, a nie tylko w stosunku do wielkości określonej w zezwoleniu.

5. Art. 19a

Przepisy ust. 1–3 określają wielkość zwolnień podatkowych przysługujących, zgodnie z wynegocjowanymi warunkami, poszczególnym grupom przedsiębiorców posiadających zezwolenia wydane przed 1 stycznia 2001 r.

Przepis ust. 4 zachowuje obecne konsekwencje cofnięcia zezwolenia wydanego przed dniem 1 stycznia 2001 r., co oznacza, że w takim przypadku przedsiębiorca traci prawo do zwolnień i preferencji i jest zobowiązany do zapłaty, odpowiednio podatku dochodowego od osób prawnych lub podatku dochodowego od osób fizycznych, za okres od powstania okoliczności będącej podstawą cofnięcia zezwolenia.

Przepis ust. 5 – wynegocjowane warunki odbiegają od warunków określonych ustawą o pomocy publicznej, w związku z tym istnieje konieczność wyłączenia obowiązywania niektórych przepisów tej ustawy dla przedsiębiorców, którzy posiadają zezwolenia wydane przed dniem 1 stycznia 2001 r.

Przepis ust. 6 - ujednolica w pewnym zakresie definicję MSP obowiązującą w ustawie – Prawo działalności gospodarczej z definicją zawartą w Rekomendacji Komisji 96/280/EC z 3 kwietnia 1996 r. Wynegocjowane z UE warunki dla MSP zawierają również warunek stosowania definicji unijnej.

Przepis ust. 7 realizuje warunek UE, że jeżeli zmieni się status małego lub średniego przedsiębiorstwa w wyniku połączenia lub nabycia przedsiębiorstwa, przedsiębiorca utraci status małego lub średniego przedsiębiorcy, to pomoc będzie udzielana według reguł obowiązujących dużego przedsiębiorcę za cały okres funkcjonowania.

Przepis ust. 8

W przypadku spółek osobowych prawa handlowego i spółek cywilnych podatnikiem jest osoba fizyczna, a nie przedsiębiorca, który posiada zezwolenie. Zasady zwolnień zawarte w art. 19a ust. 1 i 3 dotyczą przedsiębiorcy, konieczne jest więc objęcie regulacjami wspólników ww. spółek.

Przepis ust. 9 – limity pomocy publicznej określone w art. 19a ust. 3 dotyczą przedsiębiorcy, a ponieważ w ustawie o pomocy publicznej brak jest uregulowań prawnych w tym zakresie zaproponowano podział w stosunku do udziałów w zysku.

Art. 19b

Przepis reguluje tryb i zasady zmiany zezwolenia wydanego przed dniem 1 stycznia 2001 r.

Należy podkreślić, że po akcesji każdego przedsiębiorcę będą obowiązywać nowe warunki określone w art. 19a, lecz przedsiębiorca, który będzie miał zmienione zezwolenie będzie miał pewność prawną oraz prawo do korzystania z pakietu zachęt określonych w następnych artykułach. W zamian za to przedsiębiorca ten nie będzie mógł dochodzić swoich roszczeń na drodze sądowej.

Art. 19c

Przepisy tego artykułu regulują zasady tworzenia środka specjalnego oraz zasady funkcjonowania rachunku bankowego w BGK. Rozwiązanie takie wymaga nowelizacji ustaw o finansach publicznych oraz o zamówieniach publicznych. Zmiany takie przewiduje przygotowany wcześniej projekt ustawy o BGK. Gdyby niniejszy projekt był rozpatrywany przez Sejm RP przed projektem ustawy o BGK, zostanie on uzupełniony o konieczne zmiany. (Numer druku 785).

Wpłacane podatki, które w oparciu o obecnie obowiązujące przepisy nie wpłynęłyby do urzędów skarbowych, będą stanowić środek specjalny. Urzędy skarbowe będą przekazywać zapłacone kwoty podatku na wyodrębniony rachunek bankowy.

Art. 19d

Z funduszy środków specjalnych minister właściwy do spraw gospodarki będzie mógł wspierać nowe inwestycje realizowane przez płacącego podatek po przekroczeniu dopuszczalnych limitów pomocy lub firmy powiązane z nimi kapitałowo. Wspieranie nowych inwestycji będzie zgodne z zasadami udzielania pomocy publicznej.

Art. 19e

Przepis określa mechanizm ewentualnego zwrotu nadpłaconego podatku.

Art. 19f

Przedsiębiorca, który przekroczył dopuszczalne limity pomocy publicznej i zaczął wpłacać podatek dochodowy, w przypadku dokonywania nowych inwestycji - nawet przed 2006 rokiem, nie może powrócić do zwolnień od podatku dochodowego, a jedynie ubiegać się o dotację ze środka specjalnego, zgodnie z zasadami określonymi ustawą o pomocy publicznej. W przypadku przedsiębiorców, którzy uzyskali

zezwoleń przed dniem 1 stycznia 2000 r. skutkuje to zmniejszeniem intensywności pomocy z 75% do 50% w stosunku do inwestycji realizowanych również przed dniem 31 grudnia 2006 r.

Art. 19g

Wprowadza się ustawowe zwolnienie z podatku od nieruchomości dla dużych przedsiębiorców i z sektora motoryzacyjnego, którzy działają w oparciu o zmienione zezwolenie w trybie art. 19b. Jednocześnie proponuje się rekompensowanie gminom utraconych z tego tytułu przychodów z budżetu państwa. Wprowadzenie proponowanego rozwiązania będzie stanowić istotną zachętę do zmiany zezwoleń, co oznacza ograniczenie skali dochodzenia roszczeń na drodze sądowej. Wielkość zwolnienia przedsiębiorcy z podatku od nieruchomości jest równa podatkowi, jaki był należny za rok 2000 i w tej kwocie gmina otrzyma zwrot utraconego podatku. Dotyczyć to może maksymalnie 147 przedsiębiorców.

Art. 19h

Został wprowadzony w celu umożliwienia realizacji zobowiązań gmin wobec koncernów motoryzacyjnych. Gmina może podjąć decyzję o umorzeniu zaległości we wpłatach podatku od nieruchomości w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2003 r., ponieważ umorzenie to stanowi pomoc publiczną z tytułu nowej inwestycji realizowanej po dniu uzyskania zezwolenia, a więc również przed datą podjęcia decyzji o umorzeniu.

II. Art. 2

Zmiana ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jest konsekwencją wprowadzenia do niniejszej nowelizacji ustawy o sse obligatoryjnego zwolnienia z podatku od nieruchomości niektórych przedsiębiorców stref. Zgodnie z obecnie obowiązującym prawem regulacje podatkowe mogą być unormowane wyłącznie w ustawach podatkowych, z wyłączeniem kościołów i związków wyznaniowych. Wprowadzona zmiana rozszerza zakres wyjątków.

III. Art. 3

Art. 5 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw gwarantował przedsiębiorcom, którzy uzyskali zezwolenia przed dniem jej wejścia w życie, zachowanie prawa do

zwolnień i preferencji podatkowych z dnia uzyskania zezwolenia. Niniejsza ustawa prawa te uchyla.

IV. Art. 4

Zaproponowane zmiany w ustawie o dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców wynikają z faktu, że obecnie wspólnicy spółek cywilnych lub spółek osobowych prawa handlowego nie są przedsiębiorcami, a więc uzyskana przez nich pomoc publiczna w formie zwolnień podatkowych nie sumuje się z pomocą uzyskaną przez spółkę (np. w formie zwolnienia z podatku od nieruchomości), jak również nie podlegają oni obowiązkowi sprawozdawczości.

V. Art. 5

Z uwagi na zmianę (uzupełnienie) upoważnienia dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia w sprawie ustanowienia specjalnej strefy ekonomicznej (art. 1 pkt 1 projektu) konieczne jest znowelizowanie rozporządzeń, które wejdą w życie z dniem akcesji.

VI. Art. 6

Wejście w życie przepisów zawartych w art.19b i 19h oraz art. 4 po upływie 30 dni od ogłoszenia ustawy wynika z:

- 1) konieczności ustalenia liczby przedsiębiorców, którzy zaakceptują warunki i nie będą dochodzić roszczeń na drodze sądowej, przed wejściem w życie nowych zasad udzielania pomocy publicznej w strefach,
- 2) umorzenia zaległości podatkowych za okres od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2003 r. przedsiębiorcom, którzy posiadają odrębne umowy z gminami o gwarancji zwolnień, ale z mocy ustawy o pomocy publicznej nie mogli być zwolnieni z tego podatku,
- 3) monitorowania pomocy publicznej udzielonej przedsiębiorcom oraz wspólnikom spółek cywilnych i osobowych.

Wejście w życie art. 19g dotyczącego zwolnienia z podatku od nieruchomości z dniem 1 stycznia 2004 r. wynika z rocznego charakteru tego podatku oraz sposobu jego uiszczania, a także z trybu określania rekompensaty dla gmin.

Ocena przewidywanych skutków regulacji:

Wniezione zmiany wynikają z wynegocjowanych warunków przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, muszą więc być wprowadzone do ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych.

1) wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Niniejszy projekt ogranicza w istotny sposób pomoc publiczną dla przedsiębiorców udzielaną w formie zwolnień z podatku dochodowego. Pomimo zastosowania rozwiązań zawartych w art. 19c i 19g wpływy do budżetu będą zawsze wyższe w porównaniu z obecnie obowiązującymi zasadami korzystania ze zwolnień podatkowych. Oszacowanie skutków budżetowych regulacji nie jest możliwe ponieważ:

- opracowane w momencie ubiegania się o zezwolenie, biznesplany zawierają w większości szacunki tylko na okres 3-5 lat, po rozpoczęciu działalności gospodarczej,
- oparcie się na danych rzeczywistych z urzędów skarbowych jest niemożliwe ponieważ dopiero około 60% przedsiębiorców rozpoczęło działalność, a część z nich nie osiągnęła docelowych zdolności produkcyjnych,
- nie można obecnie przewidzieć ilu przedsiębiorców i w jakim zakresie będzie inwestować po 2006 r., a więc w jakim stopniu wykorzystają zgromadzone fundusze na środku specjalnym.

Ocenia się, że przyjęte rozwiązanie dotowania nowych inwestycji realizowanych przez samych płatników lub firmy powiązane z nimi kapitałowo środkami z wpłacanych podatków, powinno w konsekwencji przysporzyć więcej wpływów budżetowych niż wyniesie kwota samych wpłat. Podatki od dochodów osobistych nowo zatrudnionych pracowników, VAT związany z nową produkcją przewyższą kwoty wsparcia.

Zmiana zasad korzystania z pomocy publicznej przysługującej z tytułu zezwoleń wydanych przed dniem 1 stycznia 2001 r. dotyczy 604 przedsiębiorców i może ulec tylko i wyłącznie zmniejszeniu, na skutek cofnięcia zezwolenia z powodu niezrealizowania jego warunków.

Zastosowana regulacja dotycząca zwolnienia z podatku od nieruchomości nie powoduje uszczuplenia budżetów gminnych, ponieważ zakłada zwrot utraconych korzyści z budżetu

państwa. Szacuje się, że w przypadku zmiany zezwoleń przez wszystkich dużych przedsiębiorców refundację z tego tytułu otrzyma ok. 34 gmin w łącznej wysokości ok. 30 mln zł rocznie. Refundacja ta nie jest uszczupleniem budżetu centralnego w porównaniu z obecnymi regulacjami, gdyż zwolnienie z podatku od nieruchomości wlicza się do ogólnej kwoty pomocy określonej w art.19a ust. 3, a więc zmniejsza wielkość zwolnień z podatku dochodowego.

2) wpływ na rynek pracy

Uregulowania niniejszej ustawy, przez możliwość wspierania nowych inwestycji środkami pochodzącymi z wpłacanych podatków dochodowych, powinny przysporzyć nowych miejsc pracy. Istnieje jednak obawa, że pogorszone warunki funkcjonowania w strefach będą przyczyną zaniechania przez niektórych przedsiębiorców realizacji dalszych planów inwestycyjnych. Można jednak założyć, że w nowej sytuacji prawnej nie będą realizowane te projekty, które nawet w świetle poprzednich przepisów były mało realne, a więc niniejsza regulacja nie będzie miała negatywnego wpływu na rynek pracy.

3) wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Ograniczenie wielkości pomocy udzielanej przedsiębiorcom w strefach przez wprowadzenie przepisów niniejszej ustawy redukuje ujemne skutki zakłócenia warunków rynkowych.

4) wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Jeżeli proponowane niniejszym projektem rozwiązania pobudzą rozwój nowych inwestycji, a wydaje się, że przedsiębiorcy będą chcieli w jak największym stopniu wykorzystać wpłacane przez siebie kwoty podatków, to można oczekiwać pozytywnych efektów regulacji. Nowe inwestycje pobudzają koniunkturę we wszystkich sektorach gospodarki. Dają zatrudnienie w budownictwie, pobudzają rozwój wszelkich usług, a w wyniku budowy koniecznej infrastruktury technicznej podwyższają standard życia społeczności lokalnej. Jak wskazuje doświadczenie, mają też istotny wpływ na kondycję ekonomiczną firm już działających w zasięgu nowej inwestycji, bowiem sprzyjają rozwojowi kooperacji.

Projekt ustawy, w ramach konsultacji społecznych, został umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej oraz uzyskał pozytywną opinię Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O SPECJALNYCH STREFACH EKONOMICZNYCH I NIEKTÓRYCH USTAW

Projekt ustawy o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw ma na celu dostosowanie zasad udzielania pomocy publicznej przedsiębiorcom działającym w sse na podstawie zezwoleń wydanych przed 1 stycznia 2001 r. do warunków wynegocjowanych z Komisją Europejską.

Pomoc udzielana na podstawie zezwoleń wydanych przed 1 stycznia 2001 r. jest co do zasady niezgodna z prawem wspólnotowym. W związku z procesem dostosowującym polskie prawodawstwo do prawa wspólnotowego, Polska zobowiązała się do zmniejszenia ww. niezgodności w stopniu akceptowalnym przez stronę unijną. Polska zakończyła negocjacje akcesyjne w obszarze „polityka konkurencji”, który obejmuje swym zakresem m.in. kwestię pomocy publicznej w sse. Treść warunków wynegocjowanych i zaakceptowanych przez Komisję Europejską znalazła pełne odzwierciedlenie w opiniowanym projekcie ustawy.

Chodzi tu m.in. o następujące rozwiązania:

- dobrowolną zamianę przez dużych przedsiębiorców zezwolenia uzyskanego przed dniem 1 stycznia 2001 r. na nowe zezwolenie wydane w oparciu o warunki udzielania pomocy publicznej, według których dopuszczalna intensywność pomocy będzie wynosiła:
 - 30% kosztów inwestycji dla przedsiębiorców działających w sektorze motoryzacyjnym,
 - 75% kosztów inwestycji dla przedsiębiorców prowadzących działalność w innych sektorach na podstawie zezwolenia uzyskanego przed dniem 1 stycznia 2000 r.,
 - 50% kosztów inwestycji dla przedsiębiorców prowadzących działalność w innych sektorach na podstawie zezwolenia wydanego po dniu 31 grudnia 1999 r.
- małe i średnie przedsiębiorstwa mają zostać objęte okresem przejściowym odpowiednio do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz do dnia 31 grudnia 2010 r. i w tym czasie otrzymywać pomoc na zasadach obowiązujących w starym zezwoleniu,

uzyskanym przed dniem 1 stycznia 2001 r. tzn. bez limitu określającego górny pułap pomocy względem kosztów inwestycji.

Zawarte w projekcie ustawy o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych poziomy intensywności pomocy publicznej udzielanej w specjalnych strefach ekonomicznych zostały zaakceptowane przez Komisję Europejską i zostaną zapisane w traktacie akcesyjnym.

W konkluzji należy stwierdzić, iż wyżej przedstawiona analiza pozwala uznać projekt ustawy o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych za dostosowujący prawo polskie do wspólnotowego *aquis* w zakresie pomocy publicznej.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Skr. Min. DH/463 /2003/DPE-ar

Warszawa, 12 02 2003 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

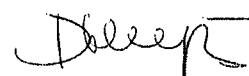
Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedłożonym projektem (pismo nr RM-10-237-02), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projekt ustawy o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych (dalej sse) oraz niektórych innych ustaw ma dostosować zasady udzielania pomocy publicznej przedsiębiorcom działającym w sse na podstawie zezwoleń wydanych przed 1 stycznia 2001 r. do warunków uzyskanych w toku negocjacji akcesyjnych.
- II. Pomoć udzielana na podstawie zezwoleń wydanych przed dniem 1 stycznia 2001 r. jest, co do zasady, niezgodna z prawem wspólnotowym. W związku z procesem dostosowującym polskie prawodawstwo do prawa wspólnotowego, Polska zobowiązała się do zmniejszenia ww. niezgodności w stopniu akceptowalnym przez stronę unijną. W grudniu 2002 r. Polska zakończyła negocjacje akcesyjne w obszarze „polityka konkurencji”, który obejmuje swym zakresem m.in. kwestię pomocy publicznej w sse. Treść warunków wynegocjowanych w przedmiotowej kwestii znalazła pełne odzwierciedlenie w opiniowanym projekcie ustawy. Chodzi tu m.in. o następujące rozwiązania:

- dobrowolną zmianę przez dużych przedsiębiorców zezwolenia uzyskanego przed dniem 1 stycznia 2001 r. na nowe zezwolenie wydane w oparciu o warunki udzielania pomocy publicznej, według których dopuszczalna intensywność pomocy będzie wynosiła:
 - 30% kosztów inwestycji dla przedsiębiorców działających w sektorze motoryzacyjnym,
 - 75% kosztów inwestycji dla przedsiębiorców prowadzących działalność w innych sektorach na podstawie zezwolenia uzyskanego przed dniem 1 stycznia 2000 r,
 - 50% kosztów inwestycji dla przedsiębiorców prowadzących działalność w innych sektorach na podstawie zezwolenia wydanego po dniu 31 grudnia 1999 r.
 - małe i średnie przedsiębiorstwa mają zostać objęte okresem przejściowym odpowiednio do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz do dnia 31 grudnia 2010 r. i w tym czasie otrzymywać pomoc na zasadach obowiązujących w starym zezwoleniu, uzyskanym przed dniem 1 stycznia 2001 r. tzn. bez limitu określającego górny pułap pomocy względem kosztów inwestycji.
- III. Należy podkreślić, iż pomimo wprowadzonych ograniczeń wielkości pomocy przepisy projektowanej ustawy nadal odbiegają od zasad określonych w prawie wspólnotowym, ponieważ przekraczają dopuszczalne limity tej pomocy określone w wspólnotowych *Wytycznych* w sprawie krajowej pomocy regionalnej (Dz. Urz. WE nr C 74 z 10.03.1998 r.) wynoszące 50% dla dużych przedsiębiorstw i 65% dla sektora MSP. Ostatecznie jednak Komisja Europejska, w toku negocjacji ze stroną polską, zaakceptowała powyższe warunki, co - w konsekwencji - pozwala uznać, że opiniowany projekt nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.
- IV. **W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, iż projekt ustawy o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych innych ustaw, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Do wiadomości:

Pan Jerzy Hausner
Minister Gospodarki,
Pracy i Polityki Społecznej

Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską (art. 87 – 89)

TYTUŁ VI (dawny Tytuł V)

WSPÓLNE REGUŁY W DZIEDZINIE KONKURENCJI, PODATKÓW I ZBLIŻENIA USTAWODAWSTW

Rozdział 1

Reguły konkurencji

Sekcja 2

Pomoc przyznawana przez Państwa

Artykuł 87 (dawny artykuł 92)

1. Z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w niniejszym Traktacie, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi.
2. Zgodna ze wspólnym rynkiem jest:
 - a) pomoc o charakterze socjalnym przyznawana indywidualnym konsumentom, pod warunkiem, że jest przyznawana bez dyskryminacji związanej z pochodzeniem produktów,
 - b) pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
 - c) pomoc przyznawana gospodarce niektórych regionów Republiki Federalnej Niemiec dotkniętych podziałem Niemiec, w zakresie, w jakim jest niezbędna do skompensowania niekorzystnych skutków gospodarczych spowodowanych tym podziałem.
3. Za zgodną ze wspólnym rynkiem może zostać uznana:
 - a) pomoc przeznaczona na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których występuje niedostateczne zatrudnienie;
 - b) pomoc przeznaczona na wspieranie realizacji ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania lub mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom gospodarki Państwa Członkowskiego;

- c) pomoc przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem;
- d) pomoc przeznaczona na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej i konkurencji we Wspólnocie w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem;
- e) inne kategorie pomocy, jakie Rada może określić decyzją, stanowiąc większością kwalifikowaną, na wniosek Komisji.

Artykuł 88 (dawny artykuł 93)

1. Komisja we współpracy z Państwami Członkowskimi stale bada systemy pomocy istniejące w tych Państwach. Proponuje im ona stosowne środki wymagane przez stopniowy rozwój lub funkcjonowanie wspólnego rynku.

2. Jeśli Komisja stwierdzi, po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag, że pomoc przyznana przez Państwo lub przy użyciu zasobów państwowych nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu artykułu 87, lub że pomoc ta jest nadużywana, decyduje o zniesieniu lub zmianie tej pomocy przez dane Państwo w terminie, który ona określa.

Jeśli dane Państwo nie zastosuje się do tej decyzji w wyznaczonym terminie, Komisja lub każde inne zainteresowane Państwo może, na zasadzie odstępstwa od postanowień artykułów 226 i 227, wnieść sprawę bezpośrednio do Trybunału Sprawiedliwości.

Na wniosek Państwa Członkowskiego Rada, stanowiąc jednomyślnie, może zdecydować, że pomoc, którą to Państwo przyznaje lub zamierza przyznać, jest uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem, na zasadzie odstępstwa od postanowień artykułu 87 lub rozporządzeń przewidzianych w artykule 89, jeśli wyjątkowe okoliczności uzasadniają taką decyzję. Jeśli w odniesieniu do danej pomocy Komisja wszczęła procedurę przewidzianą w pierwszym akapicie niniejszego ustępu, wystąpienie zainteresowanego Państwa z wnioskiem skierowanym do Rady powoduje zawieszenie tej procedury do czasu zajęcia stanowiska przez Radę.

Jednakże, jeśli Rada nie zajmie stanowiska w terminie trzech miesięcy od wystąpienia z wnioskiem, Komisja wydaje decyzję w sprawie.

3. Komisja jest informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia swych uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy. Jeśli uznaje ona, że plan nie jest zgodny ze wspólnym rynkiem w rozumieniu artykułu 87, wszczyna ona bezzwłocznie procedurę przewidzianą w ustępie 2. Dane Państwo Członkowskie nie może wprowadzać w życie projektowanych środków dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej.

Artykuł 89 (dawny artykuł 94)

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, może wydać wszelkie właściwe rozporządzenia w celu zastosowania artykułów 87 i 88 oraz w szczególności może określić warunki stosowania artykułu 88 ustęp 3 i kategorie pomocy zwolnione z tej procedury.

Bruksela, 14 listopada 2002

CONF-PL 90/02

**EUROPEAN UNION COMMON POSITION
(Replaces doc. 20852/01 CONF-PL 102/01)**

Tłumaczenie fragmentu dotyczącego pomocy państwa, w tym specjalnych stref ekonomicznych

Pomoc ze strony państwa

Jeśli chodzi o programy wsparcia podatkowego, UE zauważa, iż od roku 1994 Polska stosuje system wsparcia podatkowego w ramach specjalnych stref ekonomicznych (SSE), pozwalający przedsiębiorstwom lokującym się w strefach między innymi na zwolnienie z podatku dochodowego od osób prawnych do wygaśnięcia okresu istnienia stref, zwykle do końca 2017 r. System ten przewiduje również inne zachęty, takie jak ulgi w podatkach lokalnych.

UE zauważa, iż w 2000 r. do ustawy o SSE zostały wprowadzone poprawki, które weszły w życie od stycznia 2001 r., oraz że zwolnienia podatkowe w znowelizowanej ustawie o SSE zostały poddane kontroli w myśl postanowień polskiej ustawy o pomocy publicznej. UE zauważa, że wprowadzone poprawki dostosowują środki pomocy podatkowej udostępnianej poprzez SSE do głównych unijnych zasad dotyczących pomocy publicznej zawartych w *acquis*.

UE będzie uważnie śledzić dalsze wdrażanie tych zasad.

Co się tyczy pomocy publicznej, jaką Polska chciałaby świadczyć po wejściu do Unii, UE zachęca Polskę do sporządzenia listy obowiązujących obecnie środków wsparcia ze strony państwa, które Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumenta uznaje za odpowiadające unijnym *acquis*. UE zachęca Polskę do przekazania tejże listy Komisji; Polska może kontynuować świadczenie wszelkiej pomocy publicznej ujętej na liście i wobec której Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumenta nie zgłasza zastrzeżeń przez okres, dla którego pomoc taka została zatwierdzona przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumenta. Odniesienie do obowiązującej listy środków pomocowych oraz procedury jej tworzenia zostaną ujęte w Umowie Akcesyjnej.

UE przypomina, że istniejące formy pomocy są, zgodnie z Artykułem 88(1) Traktatu UE, przedmiotem odpowiednich procedur dotyczących tych przedsięwzięć, według których Komisja może, we współpracy z (przyszłymi)

krajami członkowskimi, proponować zmiany do przyszłych przedsięwzięć pomocowych. Jeżeli Polska życzy sobie korzystać z tego mechanizmu, UE zachęca do przedstawienia Komisji, co sześć miesięcy licząc od 1 stycznia 2002 r. aż do dnia akcesji do UE:

- (1) listę wszystkich istniejących przedsięwzięć pomocowych (zarówno planowanych jak też pomocy *ad hoc*) (i) które zostały ocenione przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumenta i (ii) które zostały ocenione jako zgodne z *acquis*;
- (2) każdą inną informację, która jest istotna dla oceny zgodności przedsięwzięć pomocowych odnoszących się do p-ktu (1).

Szczegóły odnośnie precyzyjnego formatu raportowania zostały przekazane przez Komisję.

UE podkreśla, że wszystkie przedsięwzięcia pomocowe w Polsce, które są uznawane za pomoc Państwa zgodnie z *acquis* i które nie są wpisane na tę listę powinny być uznawane jako nowa pomoc w chwili przystąpienia Polski do UE. Po tej dacie, prośba o taką formę pomocy będzie uwarunkowana potwierdzeniem przez Polskę jej zgodności z Artykułem 88 Traktatu UE i podjęciem przez Komisję decyzji, że przedmiotowa forma pomocy jest w zgodności ze Wspólnym Rynkiem. W odniesieniu do indywidualnej pomocy, żadna forma pomocy nie zostanie zaakceptowana, jeśli będzie oddziaływała po akcesji i nie będzie zgodna [z *acquis*].

UE zauważa, że Polska zmieniła swój pierwotny wniosek o przyznanie okresu przejściowego do roku 2017 na utrzymanie świadczeń podatkowych przyznawanych w myśl ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych z 1994 r. przedsiębiorstwom już działającym na terenach istniejących stref w następujący sposób (CONF-PL 65/02): w odniesieniu do pomocy publicznej przyznawanej małym i średnim przedsiębiorstwom działającym na terenach Specjalnych Stref Ekonomicznych, Polska wnioskuje o przyznanie okresu przejściowego do 31 grudnia 2011 r.; w odniesieniu do pomocy publicznej przyznawanej dużym przedsiębiorstwom działającym na terenach specjalnych stref ekonomicznych, Polska proponuje zastąpienie zezwoleń przyznanych przed 1 stycznia 2001 r. nowymi zezwoleniami, zgodnymi z unijnymi *acquis*. Polska wnioskuje o przyznanie dozwolonej intensywności pomocy publicznej w wysokości do 75% nakładów inwestycyjnych oraz możliwość liczenia takiej pomocy wyłącznie od 1 czerwca 2001 r. W tym kontekście Polska zmieni ustawę o specjalnych strefach ekonomicznych w celu zaoferowania tym przedsiębiorstwom nowych warunków otrzymywania wsparcia ze strony państwa. W odniesieniu do pomocy publicznej oferowanej przedsiębiorstwom sektora motoryzacyjnego działającym na terenach specjalnych stref ekonomicznych, Polska wnosi o przyznanie dopuszczalnej intensywności

pomocy regionalnej przyznawanej przedsiębiorstwom branży motoryzacyjnej w wysokości do 30% nakładów inwestycyjnych.

UE zauważa, że od stycznia 2001 r. świadczenia przyznane w myśl ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych podlegają postanowieniom ustawy o pomocy publicznej ograniczającym zwolnienia podatkowe do procentowej wielkości początkowych nakładów inwestycyjnych zgodnie z zasadami wynikającymi z przepisów unijnych w zakresie pomocy regionalnej. W związku z tym polski wniosek dotyczy 678 przedsiębiorstw, które otrzymały zezwolenie na prowadzenie działalności na terenach specjalnych stref ekonomicznych przed 31 grudnia 2000 r. UE zauważa, że 427 przedsiębiorstw otrzymało zezwolenia na działalność w strefach dopiero w ostatnim roku objętym ustawą o specjalnych strefach ekonomicznych z 1994 r., tzn. w roku 2000.

W swoim Wspólnym Stanowisku (CONF-PL 102/01) UE powtórzyła, że świadczenia te są niezgodne z unijnymi *acquis* oraz że zostały one przyznane z naruszeniem Traktatu Europejskiego. Ponadto UE doradziła rządowi polskiemu zamianę, w porozumieniu z beneficjentami, świadczeń nie odpowiadających wymogom unijnym na pomoc świadczoną zgodnie z zasadami obowiązującymi w Unii.

UE zauważa, że na tej podstawie Komisja prowadziła z Polską dalsze konsultacje techniczne zmierzające do znalezienia rozwiązania dla wniosku o dokonanie odpowiednich ustaleń przejściowych dla świadczeń podatkowych. Na podstawie tych konsultacji UE może zgodzić się na następujące ustalenia:

- **W przypadku małych i średnich firm:** Obowiązujące świadczenia na rzecz małych i średnich firm mogą zostać utrzymane bez zmian w okresie przejściowym pod warunkiem, że Polska, określając przedsiębiorstwa uprawnione do ubiegania się o tego typu wsparcie, zobowiązałyby się do **rygorystycznego stosowania unijnej definicji małych i średnich przedsiębiorstw** oraz praktyki stosowanej przez Komisję. W przypadku fuzji, przejęcia lub podobnego zdarzenia wywierającego wpływ na status małego lub średniego przedsiębiorstwa będącego beneficjentem świadczenia przyznanego w myśl przepisów Ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych, pomoc taka zostałaby wstrzymana. Ten **okres przejściowy będzie obowiązywał do 31 grudnia 2011 w przypadku małych przedsiębiorstw i do 31 grudnia 2010 w przypadku przedsiębiorstw średnich.**
- **W przypadku dużych przedsiębiorstw,** obecne świadczenia zostaną zmienione zgodnie z następującymi warunkami:

- (1) Całkowita pomoc, tzn. oszczędności podatkowe na podatku od dochodów, zostaną ograniczone w następujący sposób:
- W przypadku **inwestycji regionalnych pomoc zostanie ograniczona do maksymalnego pułapu 75% nakładów inwestycyjnych podlegających przepisom o wsparciu ze strony państwa**, jeśli przedsiębiorstwo otrzymało zezwolenie na prowadzenie działalności w specjalnej strefie ekonomicznej **przed 1 stycznia 2000 r.** Jeśli przedsiębiorstwo otrzymało zezwolenie na prowadzenie działalności w specjalnej strefie ekonomicznej **w trakcie roku 2000, całkowita pomoc ze strony państwa musi zostać ograniczona do maksymalnej wysokości 50% nakładów inwestycyjnych** podlegających przepisom o wsparciu ze strony państwa.
 - W przypadku wsparcia z tytułu szkoleń, prac badawczo-rozwojowych, inwestycji w ochronę środowiska naturalnego: pomoc zostanie ograniczona do odpowiednich pułapów intensywności wsparcia ze strony państwa do przewidzianego w unijnych *acquis* poziomu mającego zastosowanie w przypadku takiej pomocy.
- (2) Jednakże, jeśli chodzi o korzyści **przedsiębiorstw branży motoryzacyjnej**, całkowita pomoc musi - spełniając wymogi specyficznych dla tego sektora zasad pomocy państwa - być stopniowo ograniczana i osadzona **na poziomie 30% kosztów inwestycyjnych**. Aby zapewnić poprawne funkcjonowanie tego uzgodnienia, Polska dostarczy Komisji półroczne raporty dotyczące monitorowania pomocy przeznaczonej dla beneficjentów.
- (3) **Okres obliczania wielkości pomocy, jaka ma być objęta powyższymi pułapami, rozpoczyna się od 1 stycznia 2001 r.** Wszelka pomoc, o którą wnioskowano i którą uzyskano na podstawie wcześniejszych dochodów poprzedzających tę datę nie będzie brana pod uwagę przy obliczaniu pomocy. Jeśli do dnia przystąpienia Polski do Unii przedsiębiorstwa już przekroczyły określony pułap, uzyskana pomoc nie będzie podlegała zwrotowi.

Nakłady inwestycyjne podlegające przepisom o pomocy ze strony państwa są zdefiniowane zgodnie z unijnymi *acquis* mającymi zastosowanie do celu pomocy, którego wsparcie dotyczy. Nakłady, które mogą być uwzględniane to koszty, które zostały poniesione w ramach zezwolenia na prowadzenie działalności w specjalnej strefie ekonomicznej lub w ramach programu formalnie zatwierdzonego przez

przedsiębiorstwo do dnia 31 grudnia 2002 r. Koszty takie mogą być uwzględniane wyłącznie w wysokości, w jakiej faktycznie zostały poniesione pomiędzy wejściem w życie programu (ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych) a 31 grudnia 2006 r.

- (4) W celu obliczenia całkowitej pomocy uwzględnia się wszelką pomoc przyznaną zainteresowanemu przedsiębiorstwu w zakresie nakładów objętych przepisami o wsparciu ze strony państwa, w tym pomoc przyznaną w ramach innych programów, bez względu na to, czy pomoc taka została przyznana przez źródła lokalne, regionalne, krajowe, czy wspólnotowe.

Ponadto UE zauważa, że powyższe ustalenia dotyczące traktowania świadczeń zarówno na rzecz małych i średnich jak i dużych przedsiębiorstw nie tylko dadzą obecnym beneficjentom zabezpieczenie prawne po akcesji, ale również umożliwią Polsce, jeśli uzna ona taką konieczność, przyznawanie wsparcia ze strony państwa innym inwestycjom i działalności (np. późniejszym inwestycjom lub projektom szkoleniowym i im podobnym) zainteresowanych przedsiębiorstw zgodnie z limitami przewidzianymi w odpowiednich przepisach dotyczących wsparcia ze strony państwa.

UE zachęca Polskę do pilnego podjęcia odpowiednich kroków zmierzających do modyfikacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych wprowadzającej powyższe zmiany świadczeń zarówno na rzecz małych, średnich, jak i dużych przedsiębiorstw, przyznanych w myśl ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych z 1994 r. do 31 grudnia 2000 r. oraz do **dostosowania wszystkich obowiązujących indywidualnych świadczeń do powyższych ustaleń do dnia przystąpienia Polski do Unii**. Przyjęcie powyższych ustaleń przez UE zależy od tego, czy Polska zobowiąże się do podjęcia takich kroków.

UE zauważa, że wszelka pomoc przyznana w myśl Ustawy o SSE przed 1 stycznia 2001 i która nie uległaby zmianie zgodnie z powyższymi warunkami do dnia przystąpienia Polski do Unii, zostanie uznana za nową pomoc od dnia akcesji, w myśl Artykułu 88 Traktatu o Wspólnocie Europejskiej oraz zgodnie z obowiązującym mechanizmem świadczenia pomocy ze strony państwa.

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY
O
ZMIANIE USTAWY
O SPECJALNYCH STREFACH EKONOMICZNYCH
I NIEKTÓRYCH USTAW

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 11 lutego 2003 r.

Obszar Negocjacyjny: „ Polityka Konkurencji”
Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa Polski w Unii Europejskiej:
Rozdział 6

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem oraz projekt podstawowego aktu wykonawczego
3.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 12.02. 2003r.
4.	Tłumaczenie art.87-89 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską
5.	Tłumaczenie Wspólnego Stanowiska Unii Europejskiej w części dotyczącej specjalnych stref ekonomicznych

projekt

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW
z dnia

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia
specjalnej strefy ekonomicznej

Na podstawie art. 4 i art. 5a ust 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 106, poz.496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 117, poz. 1228, z 2002 r. Nr 113 poz. 984 i Nr 240, poz. 2005 oraz z 2003 r. Nr...., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia w sprawie ustanowienia specjalnej strefy ekonomicznej w(Dz. U. Nr) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kosztami, o których mowa w ust. 2, są wydatki faktycznie poniesione po dniu uzyskania zezwolenia, pomniejszone o naliczony podatek od towarów i usług oraz o podatek akcyzowy - jeżeli podatki te podlegają odliczeniu od należnego podatku od towarów i usług, na:

1) zakup albo wytworzenie we własnym zakresie środków trwałych lub spłatę ich wartości określoną w umowie o podobnym charakterze do umów najmu lub dzierżawy, pod warunkiem zaliczenia ich - zgodnie z odrębnymi przepisami - do składników majątku podatnika,

2) rozbudowę lub modernizację istniejących środków trwałych,

3) zakup prawa wieczystego użytkowania gruntów

- zaliczone do wartości początkowej tych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, zgodnie z przepisami o podatku dochodowym,

4) zakup gruntów.”

2) w § 4 :

a) w ust.1 wyrazy „ art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r.” zastępuje się wyrazami „ art.7 pkt 12 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r.”

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Koszty inwestycji uwzględniane przy obliczaniu wielkości pomocy publicznej dla przedsiębiorców, o których mowa w art.19 a ust. 3 ustawy, określa się zgodnie z § 3 ust. 3.

5. Koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą, o których mowa w § 3 ust. 3 lub koszty płacy, o których mowa w § 4 ust. 2 oraz wielkość pomocy regionalnej są dyskontowane na dzień uzyskania zezwolenia z zastosowaniem stopy dyskonta równej średnio miesięcznej stopie WIBOR dla sześciomiesięcznych kredytów z miesiąca poprzedzającego miesiąc , w którym udzielono pomocy publicznej.”.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

Uzasadnienie

Zmiana rozporządzenia ustanawiającego strefę:

- dostosowuje definicję kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą do zmienionych przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie dopuszczalności pomocy regionalnej,
- wprowadza przepis wynikający z delegacji ustawy o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i zmianie niektórych innych ustaw dotyczący kosztów inwestycji i dyskontowania kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą oraz wielkości pomocy regionalnej,
- uchyla przepis z § 2 zawarty w ostatniej zmianie rozporządzenia ustanawiającego strefę.

§ 1

Ad. pkt 1.

Wprowadza się nową definicję kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, w oparciu o rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2002 w sprawie dopuszczalności pomocy regionalnej (Dz. U. Nr 186, poz. 1544), która likwiduje strukturę kosztów. Według zaproponowanej definicji do objęcia pomocą kwalifikują się wszystkie poniesione po dniu uzyskania zezwolenia wydatki inwestycyjne, służące prowadzeniu działalności gospodarczej na terenie strefy.

Ad. pkt 2

- Zmiana wprowadzona w związku z wejściem w życie nowej ustawy o dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.
- Zgodnie z delegacją określa się koszty inwestycji uwzględniane przy obliczaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców którzy posiadają zezwolenia wydane przed 1 stycznia 2001 i dla których wielkość pomocy jest limitowana wskaźnikiem (duzi oraz motoryzacja).
- Określono zasady dyskontowania wartości inwestycji i pomocy publicznej na dzień uzyskania zezwolenia

Ocena przewidywanych skutków regulacji:

- 1) Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Likwidacja struktury kosztów ma znikomy wpływ na wielkość pomocy publicznej. Szacuje się, że do koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą publiczną wzrosną o ok. 20% w stosunku do poprzedniego rozwiązania, co oznacza zwiększenie pomocy o ok. 10%. Na obecnym etapie trudno oszacować rzeczywiste konsekwencje zmiany.

- 2) wpływ na rynek pracy

Niewielka poprawa warunków funkcjonowania w strefie nie będzie miała istotnego wpływu na rynek pracy, niemniej każde podwyższenie oferty wsparcia stanowi zachętę do inwestowania i może mieć pozytywny wpływ na tworzenie nowych miejsc pracy.

- 3) konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Regulacje niniejszego rozporządzenia nie wpłyną ujemnie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

- 4) wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Zakres zmian nie rzutuje w zauważalny sposób na sytuację i rozwój regionalny.

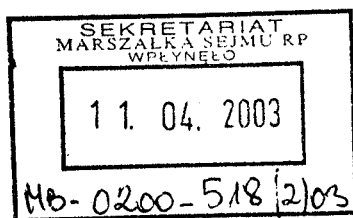

PREZES RADY MINISTRÓW

Leszek Miller

Warszawa, dnia 11 kwietnia 2003r.

RM 10-237-02

Pan Marek BOROWSKI
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

W ślad za pismem z dnia 26 lutego 2003 r., przy którym przesłano Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw

przekazuję, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 4 Regulaminu Sejmu, projekt podstawowego aktu wykonawczego.

2 wy - 812 - v h

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia 2003 r.

**w sprawie sposobu, trybu i terminów przekazywania
i rozliczania wpływów z podatku dochodowego na środki specjalne oraz sposobu dysponowania środkami
specjalnymi**

Na podstawie art. 19c ust. 8 ustawy z dnia 20 października 1994r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z 1996r. Nr 106, poz. 496, z 1997r. Nr 121, poz. 770, z 1998r. Nr 106, poz. 668, z 2000r. Nr 117, poz. 1228, z 2002r. Nr 113, poz. 984, z 2002r. Nr 240, poz. 2005 oraz z 2003r., Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób, tryb i terminy przekazywania i rozliczania wpływów z podatku dochodowego od podatników, o których mowa w art. 19c ust.1 ustawy, zwanych dalej „podatnikami”, w części w jakiej wpływy te przeznacza się na środki specjalne, a także sposób dysponowania tymi środkami specjalnymi.

§ 2. 1. Urząd skarbowy, właściwy miejscowo dla danego podatnika, po otrzymaniu pierwszego sprawozdania składanego na podstawie art. 44 ust 3 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177) oraz dokonaniu w terminie przez podatnika pierwszej wpłaty podatku, otwiera oprocentowany rachunek środków specjalnych w Banku Gospodarstwa Krajowego z wydzieleniem subkont dla poszczególnych podatników.

2. Urząd skarbowy, o którym mowa w ust. 1, przekazuje na subkonto danego podatnika jego wpłaty z tytułu podatku dochodowego, w terminach i trybie określonych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 2000r. w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania budżetu państwa i szczegółowych zasad obsługi rachunków bankowych budżetu państwa oraz zakresu i terminów sporządzania przez Narodowy Bank Polski informacji i sprawozdań z wykonania budżetu państwa w ramach obsługi bankowej budżetu państwa (Dz. U. Nr 122, poz. 1335).

§ 3. 1. Zgromadzone środki na rachunku środków specjalnych w kwocie głównej, urząd skarbowy przeznacza na:

- 1) zwrot nadpłaty podatku dochodowego, o którym mowa w art. 19e ustawy z dnia 20 października 1994r. o specjalnych strefach ekonomicznych, zwanej dalej „ustawą”,
 - 2) sfinansowanie przez wpłatę na rachunek budżetu państwa dotacji do nowej inwestycji, o której mowa w art. 19d ustawy dla podatnika lub przedsiębiorcy, o których mowa w art. 19d ust. 3 ustawy.
2. Kwoty pochodzące z oprocentowania środków specjalnych, w części przekraczającej wysokość prowizji dla Banku Gospodarstwa Krajowego, stanowią dochód budżetu państwa.
3. Środki, o których mowa w ust. 2, odprowadzane są na rachunek budżetu państwa przez urząd skarbowy, w terminie 30 dni od zakończenia roku podatkowego.

§ 4. W przypadku wystąpienia u podatnika nadpłaty podatku dochodowego, zwrot nadpłaty następuje ze środków specjalnych w takiej samej proporcji w jakiej zapłacony podatek dochodowy został przekazany na rachunek środków specjalnych.

§ 5. W przypadku zmiany danych zawartych w sprawozdaniu, o którym mowa w § 2 ust. 1, w wyniku czego kwota podatku, która podlegałaby zapłacie przy uwzględnieniu zwolnień i preferencji podatkowych wynikających z art. 12 ustawy w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2000r., określona została w kwocie:

- 1) wyższej od dotychczasowej – kwota będąca ich różnicą przekazywana jest ze środka specjalnego na rachunek budżetu państwa,
- 2) niższej od dotychczasowej – kwotę będącą ich różnicą przekazuje się na rachunek środków specjalnych z bieżących wpływów z tytułu podatku dochodowego.

§ 6. Przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 19d ust. 9 ustawy, minister właściwy do spraw gospodarki występuje do urzędu skarbowego właściwego miejscowo dla podatnika, którego wpłaty na podatek dochodowy

podlegają przekazaniu na rachunek środków specjalnych, o informacje dotyczące wysokości zgromadzonych środków na subkoncie tego podatnika, wynikających z dokonanych wpłat podatku dochodowego na te środki.

§ 7. Urząd skarbowy po zbadaniu sprawozdania, o którym mowa w § 3 ust. 1 i zweryfikowaniu stanu rachunków środków specjalnych na subkoncie podatnika, przesyła żądane informacje do ministra właściwego do spraw gospodarki w terminie 14 dni od dnia wpływu zapytania.

§ 8. 1. Po otrzymaniu informacji, o których mowa w § 7, minister właściwy do spraw gospodarki zawiera umowę, o której mowa w § 6.

2. O zawarciu umowy i wysokości udzielonej dotacji, minister właściwy do spraw gospodarki informuje właściwy urząd skarbowy w terminie 14 dni.

3. Urząd skarbowy przekazuje na rachunek budżetu państwa środki pieniężne odpowiadające kwocie przyznanej dotacji.

§ 9. Przepisy rozporządzenia stosuje się z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Rozporządzenie jest wykonaniem delegacji ustawowej nałożonej na Radę Ministrów w art. 19c ust. 8 ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych (wprowadzonego w art. 1 pkt 5 projektu ustawy o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw). Zgodnie z art. 19c ust. 1 ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych, wpływy z podatku dochodowego od dochodów osiąganych z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy na podstawie zezwolenia, w części określonej w ust. 2 gromadzone są na rachunku środków specjalnych, którego dysponentem jest właściwy dla danego podatnika urząd skarbowy. Zapis ten odnosi się do wpływów z podatku dochodowego z tytułu działalności gospodarczej prowadzonej przez przedsiębiorców, określonych w art. 19a ust. 1 i 3 ustawy o strefach, na terenie SSE na podstawie zezwolenia wydanego przed dniem 01.01.2001 i zmienionego stosownie do art. 19b tejże ustawy.

Zgromadzone na środku specjalnym wpływy z podatku dochodowego mają być źródłem finansowania wydatków z rezerwy celowej na dotacje do nowych inwestycji. W ustawie o SSE przyjęto następujący mechanizm uruchamiania dotacji.

W budżecie na dany rok tworzy się rezerwę celową na dotacje dla przedsiębiorców działających w strefie. Źródłem finansowania tej dotacji są wpływy z podatku dochodowego od przedsiębiorców działających w strefach, zgromadzone na rachunku środków specjalnych. Przedsiębiorca zwraca się do Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej o udzielenie dotacji, a Minister Gospodarki zwraca się do urzędu skarbowego o potwierdzenie wysokości środków zgromadzonych na subkoncie danego przedsiębiorcy i udziela dotacji informując o tym urząd skarbowy. Organ podatkowy dokonuje wpłaty ze środka specjalnego do budżetu państwa w kwocie odpowiadającej wysokości przyznanej dotacji. Minister Gospodarki występuje o uruchomienie rezerwy celowej w wysokości tej dotacji, a następnie przekazuje dotację na rachunek przedsiębiorcy.

W § 1 rozporządzenia określony został sposób, tryb oraz terminy przekazywania i rozliczania wpływów z podatku dochodowego na środki specjalne, z uwzględnieniem terminów dokonywania wpłat podatku dochodowego i terminów ostatecznych rozliczeń oraz sposób dysponowania środkami specjalnymi, z uwzględnieniem efektywności wykorzystania środków specjalnych.

§ 2 precyzuje termin otwierania rachunku środków specjalnych i terminy przekazywania wpłat z tytułu podatku dochodowego na te środki, przyjmując rozwiązania analogiczne jak zasady przekazywania dochodów budżetu państwa na centralny rachunek budżetu państwa. Jedynym źródłem informacji określających wysokość podatku dochodowego podlegającego przekazaniu na rachunek środków specjalnych będą sprawozdania składane przez przedsiębiorców na podstawie art. 44 ust. 3 ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Subkonto podatnika tworzone jest po dokonaniu w terminie przez podatnika pierwszej wpłaty podatku oraz po złożeniu przez niego sprawozdania. W pewnych przypadkach subkonta mogą być tworzone już w dniu następującym po dniu akcesji, w innych może się zdarzyć, że obowiązek uiszczenia podatku dochodowego od podatników działających w SSE nastąpi tuż przed zakończeniem okresu, na jaki została utworzona strefa.

W związku z powyższym, mając na celu uniknięcie kosztownego utrzymywania subkont „nieaktywnych”, przyjęto rozwiązanie jak w rozporządzeniu.

§ 3 określa sposób dysponowania środkami specjalnymi.

§ 4 określa zachowanie urzędów skarbowych w przypadku wystąpienia nadpłaty podatku dochodowego u podatnika.

§ 5 reguluje kwestie związane z korektą danych zawartych w sprawozdaniach, o których mowa w § 2, mającą wpływ na wysokość podatku gromadzonego na rachunku środków specjalnych.

§ 6, 7 i 8 opisują procedurę uruchamiania środków specjalnych.

§ 9 i 10 regulują zasady wejścia w życie rozporządzenia.

1. Ocena skutków regulacji.

Projekt rozporządzenia obejmuje swym zakresem problematykę finansów publicznych i określa wyłącznie zasady postępowania organów państwowych. Wiąże się to z nałożeniem na urzędy skarbowe dodatkowych obowiązków. Koszty związane z obsługą środka specjalnego przez organy podatkowe rekompensowane będą poprzez zwiększenie budżetu urzędów skarbowych, które będzie finansowane wpłatami do budżetu państwa z oprocentowania środka specjalnego.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia z uwagi na swoją materię nie wymaga konsultacji społecznych i zostanie przesłany do uzgodnień międzyresortowych.

3. Wpływ rozporządzenia na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje ujemnych skutków dla budżetu państwa. Wpływy podatkowe będą jedynie gromadzone na specjalnie wyodrębnionym w tym celu rachunku bankowym w Banku Gospodarstwa Krajowego. Koszty związane z obsługą tego rachunku, w tym prowizja bankowa będą pokrywane z jego oprocentowania. Po upływie 3 lat od upływu na jaki została ustanowiona strefa, kwoty zgromadzone na rachunku specjalnym, a nie wykorzystane przez podatnika, zostaną przekazane na rachunek budżetu państwa.

4. Wpływ rozporządzenia na rynek pracy oraz na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Rozporządzenie jest częścią mechanizmu, którego zadaniem jest z jednej strony zachęcanie przedsiębiorców do dobrowolnej zmiany zezwolenia wydanego przed dniem 01.01.2001 na prowadzenie działalności w SSE na zgodną z przepisami Unii Europejskiej i tym samym zachęcającą do pozostawania w strefie (mimo utraty znacznej części przywilejów). Z drugiej strony, motywuje przedsiębiorców do realizacji nowych inwestycji i wspiera tworzenie nowych miejsc pracy.

5. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny.

Rozporządzenie może mieć pozytywny wpływ na rozwój regionalny, jako że zachęca przedsiębiorców do podejmowania nowych inwestycji i tworzenia nowych miejsc pracy.